

Kragh: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Pürschels Bemærkning om Importreguleringslovgivningens Tilblivelse og de Formodninger, som det ærede Medlem udtalte med Hensyn til denne Lovgivnings Forelæggelse og Behandling her, ønsker jeg at sige, at længe før i alt Fald adskillige Dage før et enkelt Medlem her i Tinget stillede Forespørgsel og Dagsorden i Forbindelse med Regeringens Stilling til den industrielle Krise, havde Industriraadet i en Skrivelse til Regeringen gjort opmærksom paa, at det meget omfattende Reguleringskrav, som man tidligere havde fremført, gaaende ud paa en Importregulering, saa vidt jeg mindes for nogle og tyve Industrier, vilde kunne indskrænkes til at omfatte 2 Industrier, nemlig Skotøjsindustrien og Cigarindustrien. Og da det jo var i højeste Grad ønskeligt ved en praktisk Prøve at faa konstateret, om det var muligt i et Land som Danmark, saaledes som vort Erhvervsliv paa Hovedpunkter former sig, at skride til en saadan Politik, om de Repressalier, som den vilde kunne medføre, ikke vilde være ganske anderledes dybt-rammende, haardtslaaende end de Forhold, man søgte at hjælpe ved en saadan Politik, var Forberedelserne til at gøre et saadant Forsøg, allerede inden denne Forespørgsel blev anmeldt her i Tinget, sket i det Ministerium, hvorunder disse Sager i første Række hørte. Jeg synes, det er heldigt, dette bliver oplyst i Forbindelse med den Formodning, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte. Jeg kan i øvrigt henholde mig til de Udtalelser, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, har fremsat.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det foranlediget ved det i og for sig meget beklagelige, at enhver Bevægelse af mig nede i Salen, naar det ærede Medlem Hr. Rode taler, har en mærkelig Evne til at bringe det ærede Medlem i Ekstase, at bringe ham ud af Fatning. Naar dette sker, henfalder det ærede Medlem til de mærkeligste Betragtninger og de urimeligste Paastande, som det virkelig for en Gangs Skyld er nødvendigt at stoppe i Farten, inden de naar for vidt ud. Men i denne Forbindelse maa jeg have Lov at gøre et Par enkelte Bemærkninger, som indleder det, jeg vil sige til det ærede Medlem. Det ærede Medlem har jo i Formiddags i sin første Tale skildret den Valutaordning, der tilvejebragtes i December i Fjor, og han hævdede, at han i den overhovedet ikke fandt Træk, som mindede om den Holdning til Valuta-problemet, som den tidligere Regering

havde indtaget. Det ærede Medlem sagde, at „Berlingske Tidende“ havde paa et vist Tidspunkt skrevet, at det var Madsen-Mygdals Valutaordning, der blev gennemført, men senere havde Bladet slaaet om og paa-staaet, at det var Hr. Rodes Valutaordning, for saa at benytte det, saa længe man havde Brug derfor.

At det ikke kunde være Hr. Madsen-Mygdals Valutaordning saa det ærede Medlem Hr. Rode et Bevis for deri, at Hr. Madsen-Mygdal havde krævet Guldindløselighed straks, og det fandtes ikke i den gennemførte Ordning. Jeg ved ikke, at Hr. Madsen-Mygdal har krævet Guldindløselighed straks, det er i det ærede Medlem Hr. Rodes Fantasi, det findes. Hvis det ærede Medlem vil kende — han burde kende det paa Forhaand, naar han vil tale om disse Ting — den tidligere Regerings Stilling til dette Spørgsmaal, saa skal han gennemlæse Bemærkningerne til det Forslag til Lov om Moratoriets Forlængelse, som fremsattes her i dette Ting i Marts i Fjor. Dér vil han finde en Redegørelse for den tidligere Regerings Stilling til denne Sag, og saa vil han ogsaa være klar over, hvor uberettiget denne hans Paastand overfor den tidligere Landbrugsminister Madsen-Mygdal i Virkeligheden er.

Jeg ved ikke, med hvilken Motivering „Berlingske Tidende“ har betegnet den gennemførte Valutaordning som „Hr. Rodes Valutaordning“, thi det ærede Medlem har jo ikke paa noget Punkt ført den Betragtning, hvorpaa denne Valutaordning er bygget, frem paa et tidligere Tidspunkt. Det er noget, som alle og enhver i dette Land, der overhovedet ræsonnerer og interesserer sig for disse Anliggender, maa vide og ved. Det ærede Medlem Hr. Rode har i Tide og Utide peget paa Importreguleringen under forskellige Former som det ene afgørende i denne Sag, og de banktekniske Midler, som er bragt til Anvendelse ved Gennemførelsen af Valutaordningen, har det ærede Medlem Hr. Rode jo stedse ladet haant om. Jeg vil blot minde det ærede Medlem om den Betragtning, som han fremførte ved Finanslovens første Behandling i Oktober Maaned 1923, da det ærede Medlem tog Nationalbanken i Forsvar og bestemt hævdede, at det var uberettiget at angribe Nationalbanken for Seddelmassen, thi, sagde det ærede Medlem, denne har aldeles ikke nogen afgørende Indflydelse paa Varepriserne, hverken i dette Land eller i noget andet. Det ærede Medlem anlagde den Gang en Betragtning paa hele den banktekniske Side af denne Sag, der var grundforskellig